

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค และทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ และหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเทคนิคและทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ตัวอย่างประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 รอบเช้า ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง แขนงวิชาเครื่องกลและไฟฟ้า ในแผนกช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้า กาลัง และช่างอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งชายและหญิงที่ได้เรียนวิชา พท.2141 ภาษาอังกฤษ 1 (English 1) และ พท.2142 ภาษาอังกฤษ 2 (English 2) มาแล้วในปีการศึกษา 2528 จากวิทยาลัยเทคนิคทั่วประเทศ 8 แห่ง ได้แก่ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขต เทคนิคนนทบุรี วิทยาเขตเทคนิคพระนครเหนือ วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น วิทยาเขตเทคนิคพัยัพ วิทยาเขตเทคนิคตาก และวิทยาเขต เทคนิคภาคใต้ จากจำนวนประชากรทั้งหมด 2149 คน สุ่มได้จำนวนตัวอย่างประชากร 890 คน มีผู้เข้าสอบทั้งหมด 858 คน จำแนกตามช่างแต่ละช่างได้ดังนี้ ช่างยนต์ จำนวน 211 คน ช่างกลโรงงาน จำนวน 213 คน ช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 219 คน และ ช่าง อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 215 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา และลักษณะรายวิชา พท.2141 ภาษาอังกฤษ 1 และ พท.2142 ภาษา อังกฤษ 2 และศึกษาวิเคราะห์แบบเรียนค่านช่างอุตสาหกรรม แขนงวิชาเครื่องกลและ

ไฟฟ้าสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปว.ส.) ปีที่ 1-2 ซึ่งเป็นแบบเรียนที่ใช้ร่วมกันในวิทยาลัยเทคนิคตั้งแต่ 5 แห่งขึ้นไป จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบทดสอบขึ้น 2 ฉบับคือ แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคและแบบทดสอบทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ แล้วนำแบบทดสอบทั้งสองไปให้เจ้าของภาษาและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความตรงเชิง เนื้อหาของแบบทดสอบก่อนนำไปทดลองใช้จำนวน 2 ครั้ง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและความยากง่ายกับนักศึกษาปีที่ 2 รอบบ่ายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขได้แบบทดสอบฉบับละ 70 ข้อ มีคะแนนเต็มฉบับละ 70 คะแนน ใช้เวลาในการสอบฉบับละ 1 ชั่วโมง 30 นาที และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค และทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.82 และ 0.88 ตามลำดับ นำแบบทดสอบทั้งสองไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยกันแล้วนำกระดาษคำตอบของตัวอย่างประชากรมาตรวจให้คะแนนเพื่อคำนวณหาค่ามัธยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสอง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมมีค่าเท่ากับ 38.5 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.0 และค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนจากแบบทดสอบทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มีค่าเท่ากับ 33.0 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.0
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคกับคะแนนจากแบบทดสอบทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 4 ช่าง มีค่าเท่ากับ 0.91 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์

กับทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคและทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมทั้ง 4 ช่าง พบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคมีค่าเท่ากับ 38.5 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 11.0 จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน ซึ่งเป็นค่ามัชฌิมเลขคณิตที่สูงกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็มไม่มากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแบบทดสอบฉบับนี้ยากเกินไปสำหรับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร เนื่องจากนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรม แขนงวิชาเครื่องกลและไฟฟ้า ซึ่งใดแก ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้ากำลัง และช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีใช้นักศึกษาที่มีวิชาเอกทางด้านภาษาอังกฤษ และไม่เคยคุ้นเคยกับแบบทดสอบที่มีลักษณะในแนวเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แบบทดสอบโคลซที่มีการตัดคำ ณ ตำแหน่งคงที่ ยิ่งทำให้นักศึกษาที่ไม่คุ้นเคยเอาได้ยากขึ้นไปอีก ส่วนการที่นักศึกษาทำคะแนนจากแบบทดสอบทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษได้ค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 33.0 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.0 ก็อาจเนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับการฝึกฝนทางด้านทักษะทางการเรียนเท่าที่ควร นอกจากนั้นสิ่งที่มีผลทำให้คะแนนจากแบบทดสอบทั้งสองฉบับไม่สูงเท่าที่ควรก็อาจเนื่องจากนักศึกษายังไม่เคยชินกับการใช้เวลาในการเข้าสอบนานถึง 3 ชั่วโมง (ฉบับละ 1.30 ชั่วโมง) จึงอาจทำให้ประสิทธิภาพในการทำแบบทดสอบลดต่ำลง ยิ่งไปกว่านั้นองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อให้คะแนนการทดสอบค่ายังขึ้นกับความสนใจ เขวามันธูญา ทัศนคติ ความถนัด และแรงจูงใจ ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการทำแบบทดสอบ

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคและทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคและคะแนนจากแบบทดสอบทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมทั้ง 4 ช่าง เท่ากับ 0.91 โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงอาจกล่าวได้ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคมีความสัมพันธ์กับทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือนักศึกษาที่ทำคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคได้อยู่ในระดับสูง ก็จะทำคะแนนจากแบบทดสอบทักษะทางการ

เรียนภาษาอังกฤษได้ในระดับสูงด้วย และผู้ที่ทำคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคอยู่ในระดับต่ำก็จะทำคะแนนจากแบบทดสอบทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน ยิ่งไปกว่านั้น ถ้าพิจารณาตารางที่ 3 แล้ว จะพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสองฉบับของนักศึกษาข้างอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 4 ช่าง ซึ่งได้แก่ ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้ากำลัง และช่างอิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับสูงมาก คือ สูงกว่า 0.90 ขึ้นไป นั่นชี้ให้เห็นว่าทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นที่ควรจัดสอนให้แก่นักศึกษาช่างทั้ง 4 ช่าง ผลจากการวิเคราะห์ที่ได้กล่าวมานี้ตรงกับที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ และสอดคล้องกับความคิดเห็นของเจเน็ตไพรส์ (Janet Price 1977: 29) ที่ว่า ความรู้เกี่ยวกับทักษะทางการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนสูงขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาสูงยิ่งขึ้น นอกจากนี้ อัจฉราวรงค์โสธร และคณะ (2525 : 1) ได้เน้นถึงความสำคัญของทักษะทางการเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษว่า นอกเหนือจากตัวแปรที่เกิดจากตัวผู้เรียนแล้ว ทักษะทางการเรียนภาษา ก็มีผลช่วยอธิบายความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศด้วย จากผลการวิจัยอาจกล่าวได้ว่า ทักษะทางการเรียนสามารถส่งเสริมหรือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ ความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ ทักษะคิดต่อการเรียนต่อผู้สอนและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา แรงจูงใจ ความสนใจ ความตั้งใจในชาติกำเนิด และการยอมรับผู้อื่น เขาวินิจฉัยทั่วไป เขาวินิจฉัยทางด้านความคิด และเจตคติและกิจนิสัยในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

สำหรับผู้บริหาร

1. จากผลการศึกษาทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนจากการทำแบบทดสอบทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ไม่สูง เนื่องจากคะแนนสูงสุดเท่ากับ 33.7 คะแนน จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน นอกจากนั้นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถ

ทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับสูงมากคือเท่ากับ 0.91 โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าทักษะทางการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิค เพราะเป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาสูงขึ้น เพราะฉะนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสนใจกับทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น โดยการจัดเปิดรายวิชาที่เกี่ยวกับทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาทุกขางนอกเหนือจากทั้ง 4 ข้างตั้งแต่นักศึกษายังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 เพราะเป็นระยะที่นักศึกษาต้องปรับตัว และช่วยตัวเองมากขึ้นกว่าตอนเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาในกลุ่มขางอุตสาหกรรม ควรได้รับการสอนอย่างยิงเพื่อประโยชน์ในการอ่านตำราทางภาษาอังกฤษในการเรียนสาขาของตนและวิชาอื่น ๆ อีกด้วย นอกจากนี้ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการสร้างอุปกรณ์เพื่อฝึกทักษะนี้ และจัดหาตำราและเอกสารเกี่ยวกับทักษะทางการเรียนมาไว้ในห้องสมุดเพื่อการศึกษาคนควา

2. จัดให้มีชั่วโมงฝึกทักษะทางการเรียนอย่างน้อย 1 คาบต่อสัปดาห์ในการศึกษาภาคต้นของนักศึกษาปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์

3. ควรส่งเสริมให้มีการอบรม และสัมมนาครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ

สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ

1. ครูควรให้ความสนใจกับทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยเข้ารับการอบรมด้านทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษและศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ก่อนที่จะสอนทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ควรประเมินความสามารถของผู้เรียนก่อนว่าทักษะใดบ้างที่ควรเรียนรู้และทักษะใดที่ไม่ต้องเรียน โดยพิจารณาจากหลักสูตรที่เรียน พื้นฐานทางภาษา และพื้นฐานทางทักษะทางการเรียน

3. ครูผู้สอนอาจจัดสอนทักษะทางการเรียนผสมผสานไปกับเนื้อหาวิชาที่นักศึกษาเรียนวิชาใดก็ได้ เพื่อเป็นการเสริมความเข้าใจและการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ เหล่านั้นให้ดียิ่งขึ้น

4. ครูควรประเมินผลการสอนทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยแบบทดลองเปรียบเทียบโดยให้นักศึกษากลุ่มหนึ่งฝึกทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ และนักศึกษากลุ่มหนึ่งไม่ได้รับการฝึกทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหรือผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มเมื่อปลายภาคการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย